VICTORITA DUTU

POEME

EDITURA ORIONGROUP

2012

VICTORITA DUTU

POEME

2012

Volumul I

SPAȚII
2003

Cerc

***
O jumătate de flacără
Ardea în jos peste flori.
Crengile se scurgeau în flăcări
Pe pămâtul arzând.
Ardea pământul mereu,
Vulcanic ardeau stelele,
Visele…visele…
Cealaltă jumătate de flacără zbura .
Aripi creşteau prin locurile
Unde ea ardea pământul,
Aripi creşteau cu fața spre lună
Aripi creşteau
Pe acolo pe unde zbura
Şi-n nebunia ei mare se izbi
De cealaltă jumătate a ei.
Luă foc tot pământul
Şi-n această ardere de jertfă
Flacăra deveni rotundă.

***

Atunci cănd se retrag apele, munții…
Când poți să vezi cu claritate ce-ai dorit
Îți vin
în ajutor bucăți de stea
Şi prinzi cu mâna
Frânturi de ceruri

***

Secvență de ideal
Rupt în două şi
Sfărâmat.

Ruptură de deal
Şi muchii de sferă
Vin spre mine
Şi m-alungă-n larg.

Hei, oglindă a mării…
Nu mă primi !!
Nu mă primi !!

***

Priveşte ochii
În lună distruşi,
Vezi-ți vulcanul,
Țâşnind în lavă.

Ai răbdare!
Ai răbdare!
Şi vei vedea
Lumina negrului.

***

În zadar aştept
Să răsari din ape
Nu vei răsări
Niciodată,
Fiind prezent
În orbirea
Uitării mele.

Poarta ce s-a deschis

***

Puterea
De a găsi,
De a găsi lucrurile din afară,
De a le descoperi esența,
Esența din lăuntru,
Dar mereu sunt,
Sunt numai la poarta
Care e deschisă,
Pentru că au deschis-o vânturile.
Dar vor veni altele
Şi o vor închide la loc,
Iar zgomotul
Va fi groaznic,
Ca o bubuitură
Din adâncuri,
Pentru că eu
Nu am fost capabilă
S-o închid la timp,
Iar acum,
Acum mă tângui,
Că poarta e înțepenită în Formele ei de
Începuturi.

***

Sunt undeva departe,
Dar depărtările astea
Parcă ar fi aici
Aici, chiar aici,
În inima mea
Chiar aici, unde ar putea fi
Scaunul acesta, masa aceasta,
Patul acesta pe care dorm.

***

Fereastra
Prin care văd...

Eu privesc
Chiar aici, jos,
În stradă
Cum oamenii trec.

Eu sunt departe,
Aproape
În mine.

***

În mine există
Depărtarea,
În mine există
Apropierea,
Eu am cuprins depărtarea
Cu ochii,
Am cuprins depărtarea
Cu gândul,
Am cuprins depărtarea
Cu un avânt

Şi chiar am zburat
Aici,
Acum,
Până departe.

***

Lumea
Nu e decât
Un amalgam
De simboluri
Absurde.

***

Vreau
O
Altă
Lume!!

***

Veşnicia
Coboară
Printr-un cânt,
Ce a încetat
Să mai fie
Cuvânt.

***

Cântec şi lacrimi
Cântec şi zbor
Clinchet şi lacrimi
Sănii şi zbor
Copilărie şi dor
Vis şi iubire
Uitare…

***

Să plece, să plece,
Să plece de lângă mine,
Că n-o mai suport,
Eu sunt lumea
Şi te alung de lângă mine
Pentru că nu meriți să trăieşti aici,
Nu ai învățat să te porți
Nu ai învățat să râzi, să te prefaci,
Râzi, râzi de multe ori ca noi,
Dar râsul tău mă enervează,
Pleacă, pleacă,
Nu meriți să trăieşti aici.
Eu sunt lumea şi te alung
De printre oameni!
Eu nu suport
Sinceritatea !!!!!!

***

Munții răscoală munții,
Timpul răscoală vremea,
Locul aşteaptă să vină sfârşitul,
Omul aşteaptă să vină iubirea.
Totul trece.
Totul rămâne.

***

E veşnică această
Contradicție,
Ce ne frământă
Paşii şi gândirea,
Ne-apropie,
Ne desparte
Şi iaraşi ne aruncă-n
Orizonturi depărtate.

***

Dacă ar fi să adorm,
M-aş gândi,
Că mă voi trezi cândva,
Departe în timp,
În conştiința mea,
Dar mie mi-e frică s-adorm,
Mi-e frică să mă las
Într-un somn adânc,
Mi-e frică de
Uitare.

***

Atunci
Când mă privesc în somn
Aud dintr-o dată
Cum un glonț a spart
Geamul ferestrei din camera mea
Şi atunci văd
Lumea.
Eu dorm,
Nu-mi mai e frică de somn.

Ceva

***

E atunci când ai ceva de spus,
Câd macinâ şi chinuie în tine,
Ceva ce nu poți exprima,
Un necuvânt adânc,
Ce-ți izolează
Paşii de ceilalți.

***

E cineva aici care doineşte,
Vreau să-l aud şi eu,
E linişte şi păsările cântă,
Ce iarnă e!
Şi totuşi nu e frig.

***

Încerc în zadar
Să caut frunza tăcerii,
Tăcerea a dispărut
Ucisă de zgomot,
Şi totuşi…
Câtă tăcere e-n cer !!

***

Un colț de copac
A dispărut,
S-a dus undeva-n nemurire…
Hei, oglindă a mării,
Mă primeşti în nemurirea ta?
S–a dus un colț de copac
În veşnicie

***

E un cânt prin cânt,
Intrat în legendă poate...
Şi totuşi e iarnă,
Şi stau rezemată de zidul cetății,
Încerc să mai spun
Cu privirea
Încă un cuvânt,
Dar mă opreşte ceva…
Rupt din eternitatea luminii.

***

Aud clopotele cum bat,
Simt suflarea vântului rece,
Încerc să mă trezesc,
Să-mi trezesc privirea amorțită de gând.
Şi iarăşi privesc,
Şi iarăşi privesc,
Zidul vechi, zidul vechi
De lumină.

***

Mă îndrept cu privirea
Spre cevaul din mine,
Şi vântul îmi spulberă pletele,
Și glasul cântat
Mă trezeşte din vis,
Amintindu-mi,
Că trebuie
Să devin
Eu ...

***

Frânturi de stele
În ochii mei obosiți,
Căutând lumina
Prin bucăți de vis.

Caut un alt
Univers.

***

Trebuie
Să ajung
La
Gândul pur,

La
Gândul pur.

***

Totul cântă şi tace
Ca-n vis,
Dang, dang, dang,
Cântă prin zăpadă
Clopotul.

***

Cântare veche
Înveşmântată în alb.
O carte uitată
În deal la izvor.
Şi mă-nvârt,
Şi dansez
În cântec de clopot.

***

Cuvintele mele
Au încetat să mai fie.
Totul îmi cântă
În privire şi glas.
Eu plutesc în muzica din mine,
Şi privesc,
Şi privesc
Şi mă-nalț,
Şi mă-nalț
Şi nu mai ştiu ...

***

Unde ați dispărut
Copaci fără frunze?
Şi zăpada?

Nori şi ninsoare?
Aud...

Ochii mei sunt izvoare în mers!!
Mă uit în jos
Cu teamă...
Vai!
Am început să cobor…
Am găsit întuneric,

Fără să ştiu,
M-am uitat
Spre pământ.

***

Caut prin întuneric
Şi parcă am găsit.
O rază de lumină,
A zorilor ce au venit,
Îmi descoperă chipul meu,
Udat de lacrimi
În oglindă

Ceva…

***

Cevaul
Din mine...

Îi privesc chipul
Prin întuneric
În oglinda din
Faţa mea.

Mă gândesc
Şi parcă văd,

Îl vâd întors cu spatele,
Căutându-mi fața
A lui
Şi a mea.

***

Aştept,
Aştept
Şi e noapte mereu.
Aştept ceva
Să se reverse din mine,
Dar mă mistui
În foc
Zadarnic.
Ploia nu-mi vine
Să-mi spele ochii de fum.

Culori

***

Sunt mărgăritare transformate în lacrimi
Cad în lac printr-un foşnet sublim,
M-am uitat spre în jos,
Ajunsesem prea sus ?
Mă amețise distanța
Şi răceala zăpezii?
Dezechilibrându-mă ,
Am început să cobor,
Am ajuns cufundată în lac.

Acum
Îmi caut mărgăritarele?

***

Eu
Sunt
Aici
Şi
Acum
Ceea ce
Sunt.

***

Eu sunt aproape.
Eu sunt departe.
Pentru că zările sunt
Sub picioarele mele.

***

Apele lacului
La început luminoase
Şi apoi revărsate
Spre albastru,
Înconjurat de verde,
Ce merge spre galben,
Galben ce urcă
Spre violet
Şi apoi
Spre albastru.

***

Stau
În întunericul de catran
Al încăperii mele
Şi aştept
Răsăritul soarelui.
Văd cum întunericul
Se luminează încet,
Dar sigur.

***

Semnalul cocoşului
Anunţă sosirea zorilor,
Ca o trâmbiţă puternică
De lumină
În întunericul ce-şi revarsă
Chipul în
Oglinda
Din odaia mea.

***

Mi-am pierdut oile
Prin furtună.
Am luat-o
Pe drumul cu plopi.
M-a trezit simfonia tăcerii
Şi oile, ce erau lângă mine,
Udate de ploaie

***

Lumina lacului,
Apele lacului,
Tăcerea lacului
Şi tăcerea mea.

***

Râsul meu
E tot mai puternic,
E departe de mine,
Devine
Tot mai metalic,
Până nu-mi aparţine.
E un râs străin,
Ce-mi protejează
Tăcerea

Şi căutarea disperată
A tăcerii.

***

Mă-nvârt într-un picior,
Mă-nvârt
Şi ploaia cade
Deasupra mea,
Spălându-mi
Praful
De pe haine.

***

Hainele subțiri
Şi florile
Primesc binecuvântarea
Luminii.
Privesc spre cer,
Primindu-mi
Sărutul ploii.

***

Mereu căutându-mă,
Mereu întrebându-mă.
Dimineața e aici,
E departe.
E rouă.
E lumină.
E întuneric.

***

În vuietul disperat
Al depărtărilor,
Te caut

Şi mă sperii.
Mă caut
Şi Te caut mereu.

Mai caută!
Spune gândul din mine,
Batjocoritor

***

Vreau
Să pot
Să regăsesc
Visarea
Plină de …

Poarta
E larg deschisă
Pentru călători
Dar asta e intrarea…

***

Ea porni spre deschis,
Deschisul se lărgi
Iar haile îi culegeau
Întunericul
Transformat în rouă.

***

Privirea ei
Un fir subțire
De
Iarbă
Albastră
Şi verde,
Şi roşie,
Şi …

***

Ea privi
Cum
Noaptea se strânse
Într-un bob de rouă
Violet,
Ce cântă
Muzica făcută drumul
De sub picioarele ei.

***

Privesc mereu
La o poartă galbenă,
Deschisă
Dar nu o pot trece,
Pentru că sunt
Prea mult afară
Şi prea puţin
Înlăuntru.

***

Ochii vin spre mine
Şi genele mă dor,
Mă doare tot,
Inclusiv
Bolta cerească
A visului meu.

***

Aşteptarea
Îmi răstoarnă gândurile,
Devin o altă fiinţă,
Cu o altă minte,

Ce-mi ascunde
Propriile mele gânduri.

Mi-e frică
De poarta
Mereu deschisă,
Pe care nu intră nimeni.

VOLUMUL II

Cuvintele
2005

Liniste

***

nu stiu ce m-a facut astazi
sa ma aseman cu un copac violet,
inflorit cu flori verzi albastre
si parca prin fiecare frunza
vantul imi soptea
cuvantul,
ce nu-i puteam rosti
întelesul

***

liniste
prea multa liniste,
zgomotul patrunde
cu putere,
dar nu poate
cuprinde linistea
intr-o imbratisare
de neinteles.

***

imi este frica de zgomot,
de linistea
ce nu se lasa cuprinsa
de zgomot.
zgomotul acesta
atat de violent
imi ia puterea
de a privi
dincolo de
ceea eu cred
ca as putea
cunoaste.

***

sa ating
linistea, ca o
prezenta,
dincolo
de gestul meu
de a cuprinde
manunchiul de cuvinte
ucise de zgomot.

***

cineva priveste
din departare,
eu nu-l pot vedea,
dar inchipuirea
creste atat de tare
incat privirea
alungata de
teama unui gand
nerostit
asteapta sa fie privita
de catre cel ce este
dincolo de mine.

***

imi este teama
de linistea
ucisa de zgomotul
ce se preschimba
in mine,
in linistea
unui blestem

***

cineva
s-ar transforma
intr-un om
apoi
dintr-un om
in mai multi
oameni
si dintr-o data,
cu mana ridicata
in zare
ar face semne

nevazute
in rasarit.

***

eu maresc totul
la alta scara
pana ma prabusesc
in propia mea
minte.
stiu ca nu trebuie
sa-mi ucid
inchipuirea
dar numai ea
este prezenta
in realitatea ce o
traiesc fara sa o
pot atinge cu mana.

***

e oare rau
sa privesc,
sa ating
gandul celuilalt,
care fuge,
care se ascunde
infricosat,
de palma altui gand
ce nu a lovit inca?

***

ochii lui scapara
scantei devenite
doar parere de zambet,
dar durerea

tasnita pe umbra
peretelui ce o
cuprinde,
tremura de spaima
in disperarea lumii.

***

o unda de soc
face ca totul
sa se inverseze
si in loc sa
privesc inainte
privesc inapoi,
pasesc in felul acesta
pe un drum
ce se largeste la
infinit.

***

zarva, tacere,
liniste, atat.
nimicul cuprinde
ca intr-o haina
golul de dinaintea
unei caderi.
dupa cadere
este mai mult
decat golul
in nimicul
celui strivit.

***

apare gandul
cuprins intr-o umbra

ce se pune
intre soarele rasarit
si noaptea ce
vrea sa apuna
si sa rasara
la plus infinit.

***

golul acesta
cuprinde
doar obiectul
ce nu mai este.
obiectul acesta
si-a pierdut forma,
se striveste acum
pe el insusi
in doua goluri
ce se intersecteaza
in ochiul meu
ce vrea sa
tasneasca prin spatii.

***

lucrul acesta
s-a cuprins
pe el insusi,
se vede pe sine
pentru ca
forma nimicului sau
si-a pierdut
calitatea vietii.

***

intr-o oglinda
se vedea pe

el insusi
in aceasta
strafulgerare
si nu-i mai era frica.
da, da, nu-i mai era frica,
pentru ca
obiectul acesta
a devenit un gand
ce nu mai facea
nici o umbra.

***

lucrul
care a scapat
de propriul lui gol,
a devenit o bijuterie
dintr-o alta coroana,
diamante,
ce nu mai pot fi calcate
in noroaiele drumurilor.

***

oboseala inchide o
fereastra,
inchide doua ferestre,
inchide mai multe
ferestre,
apoi ferestrele
ma inchid pe mine
in oboseala gandului.

Linie

***

eu merg pana departe,
fac un pas.

nelinistea imi
inchide ochii,
pleoapele,
eu vad
prin fereastra ce a devenit
o lume subtire,
infinita.
vad si ma strecor
prin aceasta lume
prin care eu
am devenit un punct.

***

lumea pluteste.
eu sunt punctul
din linie,
merg printr-o fereastra
atat de deschisa
incat pamantul
ca o sfera inofensiva
poate trece prin ea.

***

linia mea e un drum,
un drum pe care
eu nu-l pot desena
nu-l pot descrie,
dar stiu ca frica
si oboseala
se imbratiseaza,
dandu-si mana
prin aceasta fereastra
prin care
numele meu
patrunde nestingherit.

***

aici cuvantul poate fi
doar un nume,
care pluteste sub forma
unui sunet
aruncat in infinitul
din launtru.

***

in infinitul din afara,
gandul oboseste
sa priveasca
dincolo de numele lui.
liniile frante
devin in felul acesta
universuri
asemeni unor
foi de hartie
asezate intr-o carte
pe-un raft.

***

iau cartea
si fara sa o deschid,
o transform intr-un gand
plutitor pe o linie
paralela cu lumea,
unde eu sunt
doar un nume
ce dorm.

Frumusete

***

cunosc lumea,
privesc,
o privesc de la distanta,
nu stiu cum
sa pasesc,
nu stiu
cum sa merg,
imi este frica
de pasul meu,
care ar putea distruge
frumusetea
ce nu o pote
intelege.

***

frumusetea aceasta
se ascunde mereu.
nu stiu pe unde
sa merg,
pentru ca ea,
fiind a lumii,
vreau sa o
pot cunoaste,
dar pot intelege
oare nesfarsitul,
atunci cand raman
singura in fata
unei frumuseti
ce mi se ascunde?

Drum

***
aici
e un drum nesfarsit,
care se largeste
eu merg pe el
cu privirile atintite
la cei de langa mine
si in felul acesta
ma tem.

***
aud doar voci
ce ma sperie,
unele ma ademenesc,
spun cuvinte
intortocheate,
pe care eu nu le inteleg,
dar merg pe acest drum
si eu dorm in mers
fara sa imi pese
de tot ceea ce vad,
de ceea ce
se intampla cu mine.

***
aici e doar intamplarea,
nu va fie teama
gandurile mele
sunt aici,
priviti-le,
eu le culeg
ca pe niste pere coapte
dar in interior sunt
amare si verzi.

***

da, arat mana,
palma mi-o arat,
dar nu se intampla
mare lucru,
pentru ca in
aceasta calatorie,
doar gandul neputincios
se mai framanta,
sa poata scapa,
de ceva nestiut.

***

cand privesc
catre zarea
ce se asterne
in spatele meu,
atunci, totul
dintr-o data
devine pentru mine
de neanteles.

***

sunt aproape,
cat mai aproape
de o imagine.
privesc in gol
si cred ca eu pot
sa pasesc.
eu fac pasi,
dar totul se intampla
doar in inchipuire.
realitatea pentru mine
poate deveni
doar cuvantul Tau.

***

eu in lume stau
lipita cu fruntea,
de o imagine
ce-mi devine
gand permanent:
“am in fata mea
doar un drum
ce se largeste
la infinit”

***

am facut o distinctie
intre mine si
un drum din inchipuire,
o mana din afara mea
m-a luat de mana
mea stanga,
nu m-am speriat
ca nu am putut
sa o vad!

***

pe malul din urma
privesc,
privesc
marea de cuvinte
cum
tipa in valuri
in jurul eului   meu.

Gradina

***

cu doi ochi inchisi
ce vor sa vada
mana ce m-a atins
si m-a impins,
m-a tras
de mana mea stanga,
pot sa vad
un punct de departe
din inchipuirea
unei gradini.

***

gradina
a facut un ocol
si mi-a adus copacul in palma,
eu sunt cu el,
cu cel care ma impinge de la
spate sa merg
pe drumul ce nu-l pot vedea
decat prin
atingerea bratelor.

***

eu am ochii inchisi,
dar cu ochii deschisi
pentru o lume
ce o pot vedea.
caut cu mana
un semn
de departe
si simt o alta

mana ce ma atinge.
atunci mai fac
inca un pas
de una singura.

***

mana aceea a incetat
sa ma impinga,
sa ma traga
dupa ea.
astept,
nu se intampla nimic,
atunci am din nou
ganduri, imagini
si întind bratele,
sa caut ciocnirea
de mana calda
ca sa
pot sa pasesc
mai departe
pe drumul drept.

***

de multe ori
atingerea aceea
e imbratisarea
unui copac.
asa traiesc un alt
inteles
din gradina transformata
in cuvntele mele
din amurg.

***

stiu
ca pot sa vad.

deschid ochii,
chiar daca nu văd
decat imagini iluzorii.
văd intr-un fel
in care doar
pasii gandului
merg pe un alt drum.
ei trebuie sa atinga
un alt pas
si numai dupa aceea
urmatorul
va pasi fara teama.

***

inca un pas
imi este permis,
pentru ca,
am atins astazi
mana
unui gand,
ce face ca drumul
pe care merg,
sa se largeasca la infinit.

***

drumul pe care merg
e un drum inutil,
e drumul
ce atinge
picioarele mele
cu un inghet
al normalului,
care ma scufunda
in vartejul uitarii.

***

caut prin iluzoriu
mana ce ma atinge
ca sa fac
pasul correct.

Paşi

***

eu vreau sa merg
pe fiecare dintre
drumurile
de sub picioarele mele.
traiesc intr-o inselare,
pentru ca totul
sa fie posibil
doar
acolo unde
nu mai privsc.

***

rascrucea de drumuri
nu este decat
in inchipuirea mea.
apas pe aripa vantului
ca sa pot zbura
intr-o lume iluzorie
ce ma face
sa cuprind in mana
cele patru drumuri
ce nu le pot vedea.
oare nu asta este
inselarea mea?

***

priviti!
eu merg
si-mi masor gândurile
cu un cuvânt
inventat de mine!

***

lumea aceasta
ma poarta
intr-o haina
ce ma strîmtoreaza
si eu sunt vina
pentru care
matasea ma strange
si n-u pot s-o port.
doar creanga copacului
ma agita
cu frumusetea lui
si ma invita
se dezbrac haina lumii
si sa imbrac matasea cerului
ce poarta in ea
imaginea crengilor
leganate pe oglinda albastra
in care eu ma privesc.
traies in aceasta haina a lumii
ce o port mereu
si nu pot sa o lepad.

***

cuvintele sunt,
poate nici nu mai stiu,
o simpla miscare de aer,
un zbor de pasare,

cu o viteza uluitoare
ce se ascunde
de zborul rapitor.

***

la el, cel nestiut
fug la el cu gandul
de frica unei noi caderi,
de spaima unei indepartari
in prapastii,
de cel care vrea sa-si faca
din mine
cea mai aleasa prada.
Doamne,
ma cutremura lacrima mortii
ce ploua pretutindeni.

***

ochii mei in privire,
se infricoseaza
la umbrele uriase
facute de mana,
infricosat
catre soare.

***

nu pot sa spun
nici ca el curge
nici ca el sta.
obiectul acesta
ce nu mai este,
era candva un ochi
prin care gandul
putea sa vada
strãfulgerarea

unei idei.

***

stiți ca exista acest obiect
devenit gand
ce nu mai poate fi distrus
de nimeni.
gata, nu-mi mai este frica.

***

din fereastra apoi
sticla se topeste
intr-o raza,
venita de nicaieri.
raza lumineaza
intr-un alt intuneric
ce nu poate cuprinde
angoasa gandului.

Volumul IV

Călătoria gândului

2005

***

Dacã m-ai lãsa

Mă plimbam aşa cu gândul
Dacă m-ai lăsa să mã sui
Pe muntele cel mai înalt
Şi să-mi moi mâna
În culoarea cerului
Aşa cum mi-aş muia-o în ape,
Dacă m-ai lăsa să cânt
În noapte
Aşa cum cântam uneori
În zi,
Dacă aş putea din nou
Să visez
Zbor sclipirile mele de gând
Prin privirea ochiului meu
Îndreptată în soare…

Cu mâinile muiate în apele cerului
Ca în florile lacului meu,
Dacă aş putea să cânt
Cu privirile-n soare…

***

Stau

Stau şi întreb
Mă prăbuşesc
Am ajuns nicăieri
În întunericul din mine
Numai tu, ochiul meu
Stai dur într-o aşteptare mută
Dacă solia ar veni
Dacă prăpastia te-ar primi
Nu mi s-ar rostogoli
Ochiul de vultur
Prin spini, prin săbii
Prin mărăcinii sângelui
Mielului jertfit.
Încă îi mai privesc şi acum
Lacrima morții
Ce stă în întuneric

***

Gând

Îmi sună un gând cam nebun,
Cam trăsnit
Nu te mai plânge
Cã ai sã mori
Nimeni n-o să te îngroape,
Te vor arde şi-ți vor arunca cenuşa
În zările paradisului tău sfărâmat

„Lumina…dați-mi lumina ce vineri
Nu o văd
Că e întuneric…"

***

Chipuri…

Chipuri…
Chipuri vin peste mine
Şi-mi taie râsul meu
Zâmbetul meu mi-l striveşte
Lacrima mea o aprinde de foc
De moarte
„Oricum vei muri
Nu te mai plânge că oamenii mor
Că oamenii mor
În tine”

***

Îngheț

Numai chipuri îmi taie lumina
Numai mâini întinse
Ce mă străpung
Îmi sfâşie carnea
Şi-mi împrăştie sângele
În foc…
Sună cuvântul inchizitorial
Al neputinței de a fi
„Oricum vei muri”

***

Zadarnic

Chipul…chipul…
În zadar ți-l chinui

Şi ți-l strângi la piept
Tu vei muri uitată,
Nu va veni lumina să te ia
Nu vei mai trăi decât
O oră…

Îți pregătim rugul acum
Priveşte crăcile de stajar
Vor arde cu tine,
Trupul o să ți-l ardem
Şi o să-ți strivim creierii
Dar mai ales inima,
Şi-o s-o aruncăm,
O să stropim soarele
Cu roşul ei
Şi n-o să mai lumineze
Ai sã mori sfâşiată
De noi…ai să mori…"

Eu voi fi alta

***

Imaginea ta

Mă agăț de imaginea ta
Din mine
Ce se rupe…se pierde
În timpurile ce dispar
Se rupe-n mine chipul lumii
Cerul albastru
Se-ntunecă-n mine violet,

Tu…tu….lumea mea din afară,
Se desface chipul tău
În sângele meu scurs
Pe piatra pământului topit

De câldura îngheţului
Fără vise…

***

Zâmbet

Zâmbesc
Dar chipul tău se reface
În apele tulburi de pe asfalturi,
Zâmbesc…
Zâmbesc cu ochiul meu
În ochiul tâu albastru
Într-o părere pictat,
Împletit în timpuri
Ca în nişte cărări,
Zâmbeşti la mine cu pustiul tău
Zâmbesc eu în privirea ta,
Mă agăţ de imagine
Ca să pot păşi iluzoriul,
Dar tu nu ştii că învierea
Rămâne cel mai mare paradox
Al neputinţei de a pricepe,
Tocmai această imagine
Ce o arăţi altora ca fiind absolută,
De la această moarte
Eu nu mă înşel.
Cu ochiul tău în inima mea,
Nu îmi mai este frică să văd.

***

Cãutare

Se vor uni vreodată
Singurătăţile noastre
Într-o lume în care

Cel de al treilea face cu putinţă
O prezenţă în cerc
Tu eşti o singurătate
Eu o altă singurătate
Pădurile, pustiul le înghite
Pentru că tu ai vrut asta
Te-au rătăcit luminile tale false
Căutarea mea
Pe mine nu m-a pierdut
Prin tine eu mi-am găsit un drum
Către cel de al treilea
Ce se uită la tine.

***

Ochiul de foc

Nu te uita în mine
Cu ochiul tău de foc,
Toată natura
Ştie că minţi
Şi te vede mereu ca pe o catastrofă,
De aceea nici nu te poate primi
Şi e tot mai departe
Pentru că tu eşti cel care îndepărtezi
Sunetul apei
De la frumuseţea lui pură

Ca să poţi privi un strop de rouă
nu trebuie să-l striveşti în dinţi.

***

Cântec

Într-un cântec sublim
Izvoarele săltau

La visul tău albastru
Şi florile plângeau
Odată cu tine.
De după zări mă priveai
Cu lacrima ta de soare
Şi cânta inima mea
Împreună cu lacrima ta nebună
Te iubeam, te iubeam
Dar acum a sfârsit această iubire
Apa nu există decât la un preț foarte
Scump
Şi e mereu cãlcată în surdină
De zgomotul ce striveşte ninsori.
Ninsorile gândului tău nu mai sunt
Lumină, fugi
Fugi în tine însuți

***

Înşelare

Tu raza ochiului meu
Mă înşeli
Pentru că tu îmi arăți lumea
Tu îmi arăți doar linii frânte
Ochiuri de geamuri sparte
Ca nişte ferestre părăsite.
Nu îți place gândul pesimist
Nici să nu îți placă,
Dar unii nu pot sã respire
Decât în aceste imagini false
Ale durerii.
De aceea fugi de cuvinte urâte
Şi lasă ochiurile de geam să fie
Astupate
Doar prin dărâmarea clădirii.
Fugi, fugi şi ascunde-te

Raza ochiului meu
Şi nu te arăta ei
Că te distruge!

***

Visul meu

Ce faci lumină în visul meu
Mã chinui sã te privesc,
Să-ți privesc mâinile
Picioarele sărutate de ape,
Dar tu te asemeni cu mine
Foarte mult,
Eşti la fel de singură
Ca atunci când te caut,
Pentru că tu dai energii mugurului
Să nu fie ştiut de oameni,
Mugurul acela de gând
Are ascunzişul lui şi
Nu te poate pricepe
Atunci când vreai să-l dai lumii
Ofrandă.

***

Tu

Cât de singură erai tu
În lumea ta pustie
Cât de singură sunt fără tine,
Tu care eşti o altă lume
Tu eşti cel de-al treilea
Iar aici eşti lumea de nicăieri.

***

Tãcere

Tăceau izvoarele
Când eu voiam
Să mă privesc în oglinzile tale
Când mă priveai
Copacii se înălțau către soare
Mai tare luminai apa
Şi mai verzi erau ierburile tale,
Mai luminată era noaptea
Când eu voiam să distrug amintirea
Ce mă ținuse atâta timp
Departe de tine
Acum tu nu eşti decât lumea pierdută
De atunci,
Atunci credeam că tu nu exişti.
Îmbrățişați stăm
Aşa cum e copacul cu frunzele lui,
Numai că eu acum simt gândul
Care înfăşoară copacul
Cu lumina unui nou înțeles
Pentru ca acesta
Sã nu mai fie distrus
De cei din afara ta,
Nu ştiam că exişti.

***

Lumea pierdutã

Nu ştiam că exişti,
Că tu eşti
Lumea pierdută, dincolo
Dar tu eşti al treilea şi unul.

Mâinile noastre sunt strânse în trei
Dar numai rădăcina copacului
De sub noi ştie asta
Şi ne rugăm cu mâinile strânse
Unele de altele.

***

Altar

Altarul îşi primi florile
Ce deveniră făclii
Natura era cercul de sticlă
Ce putea să aprindă bolta,
Punctul acela mai îndepărtat
Până unde nu poate ajunge nebunia.
Albastrul era infinit
Şi noi cu al treilea zburam în cerc,
În timp ce un alt cerc nevăzut
Sfărâma lacătele lumii,
Iar acestă simfonie neiubită
De zgomotul lumii
Făcea să dispară cel nenuntit.

***

Desen

Dacã te de-desenezi
De tot ce te-nconjoarã,
Cum sã gândeşti
La ceva infinit,
La cel fãrã nume,
Nerostit.
Nu vezi pe cineva în spatele tãu
Face tumbe doar din cuvinte

Nu-ți imagina cã se rostogolește pe jos,
Asfaltul e un drum iubit de el
Şi de alții.
Îmbrãcãmintea e prețioasã,
Totul strãluceşte doar în afarã
El, lucrul,
Face semne în spatele tãu
Nu-l lua în seamã,
Priveşte doar înainte
Şi fii atentã la sunetul tãu,
Abia perceptibil,
Din zgomot trebuie sã ațintești ochii spre el.

***

Asfințit

Soarele era uneori la asfințit
Valea suna a pustiu
Deşi era primavera,
Se topeau zãpezile
Zãpezile…ah, zãpezile…
Atâta fum de aburi
Se-naltã din florile
Ce urmau sã înfloreascã
Dar unde înfloriserã,
Unde era adâncul neştiut
Nevãzut încã de oameni,
Plutitor dincolo de cuvinte?

***

Copacii

Când tu erai undeva
Atât de departe
Şi atât de aproape,

Atât de aproape
Când copacii erau plini
De zãpadã si de muguri,
De flori, de crengi,
Unde eram eu când te strigam
Din depãrtare…
Hei, marea mea,
În zorii zilei,
Ce sfințeşte întunericul,

L-am visat atât de mult cum rãsãrea…
Unde eram eu oare?

***

Dorința

-Priveşte-mã în ochii minți tale
Şi ascultã, ascultã ce frumos îți cântã sufletul
-Şi zboarã şi se-nalțã
Ca ciocârlia pân'la nori, ti-am zis.
-Priveşte, priveşte-te-n oglindã.
-Dar aici oglinzi nu mai sunt.
-Eu sunt oglinda, eu sunt viata,
Nu te înfricoşa de propriile tale cuvinte,
De vorbele lumii
Nu te speria!

***

Copil

Şi steaua rãsare mai tare
Din umbrã
Şi glas de copil strãluce mai viu
Dinspre vis,
Şi fericirea umple venirea,

Pe sãnii de stea,
Pentru cã tu eşti oglinda,
Ce cuprinde în ea nesfârşitul

***

Cer

Aş vrea sã mã prind cu mâinile
De torțele cerului,
Chiar m-am prins
Îmi spune gândul în şoaptã.
Şi trupul meu e acoperit
Cu o grãmadã de pietre,
Ca eu sã nu mai vãd lumina niciodatã,
Dar s-a cutremurat pãmântul
Şi a pãtruns o razã,
Ochiul meu o vede,
Fãrã ca ei sã ştie
Şi m-am întors sub grãmadã.
Cei din afarã au vãzut mişcare
Şi au venit sã-mi toarne nisip,
Mai multe pietre sã-mi punã.
Ei nu au putut sã mã zideascã acolo.

Cât timp se sfãtuiau cum sã mã omoare,
Eu sorbeam energii.
Prin crãpãtura cu soare.
Odatã m-am încordat
Şi-mi mişcam brațele încet lângã mine
Mi-am încordat mintea
Şi cu ochiul meu prin acea razã de soare,
Mi-am izbit mâinile şi picioarele-n sus
Şi m-am ridicat pe verticalã.
Ei nu mai erau.

***

Clopotul

Clopotul a sunat
La curtea domneascã
Clopotul a sunat
Şi munții rãspund
Iar peşterile cântã din fluer
Şi cãprioarele mã-nvatã sã fug,
Cãprioara aleargã cu mine,
Ea îmi aratã unde e apa,
Unde e peştera, unde sunt brazii,
Pe drum am gãsit un fluier de os
Şi eu sunt solista
Îl caut pe El, dirijorul.

***

Zidul vechi

Odatã stam sub un tei
Şi zidul vechi al bisericii îmi stãtea în fațã,
Stãteam cu mâna întinsã sã prind,
Lumina în pumn şi s-o strâng,
Sã între în mine adânc.
Deoadatã o floare mi-a cãzut în mânã.
Era galbenã, cu raze de soare în ea.

***

Strigãt

Fulger a venit din cer peste ea
Şi deodatã a vãzut lumina,
Nu mai era nic un nor,
Nu mai era ceațã,

Nici noapte nu mai era.

A strigat
În această luminã
Şi hainele ei devenirã cuvânt,
Ce cuprinde în ea nesfârştul.

***

Sfere

Au fost odatã douã sfere-oglinzi,
Flolare albã de luminã
Şi astfel vedeau
Singure
Bãtaia nopții,
Pãmântul era a treia sferã
În dezmierdarea luminii.

Un boboc a înflorit
Cu o zi mai devreme
Şi se oglindea în fiecare altfel.
În prima sferã
Oglinda emana raze violet,
A doaua, raze turcuaz,
Iar pãmântul îi oferea o imagine stranie
Întunecatã, dar mereu încitantã
Sã fie privitã mai mult
Mai mult cãutatã.

Dar a venit gerul dintr-o datã
Şi a înghețat bobocul de floare,
Pentru cã cineva de dedesubt,
A încercat sã spargã oglinda numitã pãmânt.

Şi s-a strâns în el însuişi
Şi-a plecat fruntea de frig.

Crivãțul a spulberat
Muntele în oglindã
Şi aceasta s-a spart.
Atunci un cuvânt s-a fãcut tunet,
A strãluminat sferele şi floarea,
Transformându-le într-o petalã
Ce a cuprins în ea cuvântul fulgerãtor.

***

Idee

Am început sã ard
Pentru o idée
Şi dã-mi Tu putere,
Ca lumina mea,
Sã lumineze
Întunericul din mine,
Cãci lumina aceasta
Tu mi-ai trimis-o.

***

Cântecul

Stam la fereastrã
În casã e cald şi focul arde-n sobã
Şi lemnele trosnesc..,
Și eu privesc pe geam,
Privesc lumina zãpezii.
Şi zãpada e mare,
Şi zãpada e albã,
Pe drum trece-o sanie,
Și zurgãlãii sunã,
Şi sania aleargã,
Îar cântecul…cântecul…

Pleacã…pleacã…
Pleacã în infinitul zãpezii.
Cu acel zbor pe necuprinsul zãrii.
De ce mi-a rãmas în amintire
Numai cântecul,
De ce îl caut şi totuşi nu-l gãsesc?
Am auzit cândva un cântec de lebãdã,
Iar acum nu fac decât sã-l caut?

***

Totuşi

Şi totuşi parcã nu pot
Sã vãd,
Cã mi-e somn,
Mi-e atât de somn,
Încât nici în picioare,
Nu pot parcã sã dorm.
Privesc doar în mine
În somn.

***

Scrisoare

Am primit o scrisoare.
De la cine e ?
E de la tine la mine,
În afarã de timp
În afarã de secunda aceasta,
Şi secunda aceea
În care tu ai stat şi-ai privit,
Lumea de sus şi de jos.
Eu am în mânã cuvinte,
Foile devin transparente,

Un vânt puternic vine spre mine,
Mi le ia
Şi eu rãmân cu mâna întinsã
Spre cuvintele ce nu mai sunt pentru mine
Ci eu am devenit pentru ele un semn.

***

Întrebare

Am rãspuns oare la o întrebare
Pe care eu nu puteam sã mi-o pun,
Pe care n-o am pentru cã
Nu mi-a pus-o nimeni:
"De ce ai aruncat volumul de poezii .
În podul casei,
Crezi cã dacã-l voi gãsi vreodatã,
Voi putea şterge praful de pe el,
Iar foile învechite de vreme,
Şi roase de şoareci,
Sã le reânoiesc?"
Ai început ca o promisiune
Şi ai sfârşit ca o loviturã de cravaşã

***

Linişte bolanavã

E linişte,
Totul tace,
Nimic nu se întâmplã,
Eu merg alene,
Merg dar plutesc,
Într-un spațiu gol,
Într-un spațiu abstract
Şi nu pot sã mã uit nicãieri

***

Întoarcere

Merg, trãgând în urma mea
Un coşciug,
Merg singurã
Sã-mi îngrop visele,
Visele care m-au ținut în eroare
Toatã viața.
Şi totuşi, spunea un poet obscur,
La numele cãruia alții strâmbau din nas,
"Cã adevãratele înfrângeri,
Sunt renunțãrile la vis."
Poate din cauza lui,
Mã voi întoarce din drum cândva,
Sau chiar acum!!
În clipa asta!!
O, da, ar fi fantastic!
Sã se transforme coşciugul în scrum…

Ha..ha…ha…viațã
Şi voi oameni, nestiuți, dar buni
Puterea stã în aceastã întoarcere.!!!

***

Apari

Privesc în gol
Şi mã îndrept nicãieri.
Mi-am înmormântat visele tinereții.
Sunt singurã,
Sunt anonimã,
Eu pentru mine nu mai contez.
Apari în golul acesta!!!

***

Vânt

Un vânt imaginar
Îmi spulberã privirile
Afarã e prea frumos,
Inutil de frumos
Sã mai privesc la soare..

***

Stau

Soarele e acelaşi
Cu cel de ieri
Doar puțin schimbat,
Stau şi privesc în gol.
Nici un gând nu se mişcã
În mine,
Sã-mi anunțe puterea,
Sã-mi provoace imaginația,
Ca sã pot spera.
Gândurile curg haotice
În visuri inutile.

***

Zi de duiminicã

Inutil sã mai gândesc,
Gândul salvator a devenit
Pentru mine o lume
Care s-a şters din memorie.
La etajul de deasupra mea,
Cineva bate cu cioacanul
În zi de duminicã.

Nici eu şi nici el
Nu ne-am primenit azi.

***

Pixul meu

Eu privesc inutil
La pixul meu,
Ce scrie gânduri deşarte.
Mi-e foame de cuvinte
Dar inutil sã mãnânc,
Din ideile altora.
Mã plictisesc de moarte
De o asemenea hranã,
Ce latrã în mine.!!!!
Am nevoie de hrana Ta.

***

Parcã

Parcã nu aş gândi,
Parcã aş refuza sã gândesc
Parcã mintea refuzã
Orice cugetare.
Nici o privire în lãuntrul meu,
Iar privirile din afarã sunt seci.

Mã speri!!!

***

Viața şi lumea

Lumea e
Lipsitã de sensul ei,
Viațã îşi trãieşte mai departe

Prin mine un sens inutil,
Câtã ratare într-un cuvânt
Ce nu e încã rostit,
Ci doar privit de un ochi
Ce spintecã în gol spre nicãieri.

Te rog, apari,
Mi-e fricã de mine!!!

***

Masca

Aceeaşi masã pe care scriu,
Aceiaşi copaci care-şi leagãnã frunza,
Oamenii ce aseamãnã între ei,
Trec pe stradã agale,
Aceleaşi maşini, cu acelaşi zgomot,
Trec prin fața blocului meu.
Privesc în gol
Şi totul dispare în trecut
Într-o lume lipsitã de valoare.

Trebuie sã fie şi altceva!!!!

Volumul V

Cea care aş fi

2006

***

E ca şi cum eu
M-aş despărţi pe din două,
Ca şi cum un fulger
Ar pătrunde în stâncă,
Stânca s-ar crăpa
Şi ar fi cu un vârf
Tâşnit spre cerul întunecat,
Iar cealaltă jumătate
Dărâmată în bolovani în jos
La vale, în ape.
O jumătate care ţâşneşte în întuneric,
Dar în sus, în formele pietrei
Şi o jumătate rostogolită
În bolovani,
În marginea drumurilor,
Bătute de oameni.

***

Cuvintele mele
Ţipă în mine,
Asemeni unui pian

Ce l-am călcat căzând,
De frica unui vis.

***

Privirile sunt doar un
Foc aparent,
Ce-l văd asemeni
Unei iluzii.
Cuvânt țipător,
Ce e
Sunetul gol
Al pustiului

***

Focul cum arde aud,
Aud bătăile flăcărilor,
Trosnetul jarului încins,
Luminile ard,
Eu ascult sunetul...
Focul arde în sobă
Afară ninge liniştit.

***

Nu ştiu ce m-a făcut astăzi
Să mă asemăn cu un copac violet,
Înflorit cu flori verzi albastre
Şi parcă prin fiecare frunză
Vântul îmi şoptea
Cuvântul,
Ce nu-i puteam rosti
Înțelesul.

***

Cuvintele sunt
Doar o scara
Prin care noi păşim

Asemeni privirilor
Ce ating depărtarea
Cu-n gest.

***

O jumătate din mine n-ar mai trăi
Ci ar sta amorțită în iarbă
N-ar mai vedea nimic din ce se petrece,
Mută parcă ar fi gura mea,
Surde parcă ar fi urechile mele.
Pot eu oare să nu aud strigătul luminii
Țipătul ei de durere,
Cufundată într-un somn adânc
Ce nu se preface?

***

Sunt asemenea muntelui
Ce e gata să se prăvale
Doar o minune a pietrei
Îl mai ține sus.
La poalele muntelui ar fi numai nori
Iar eu însingurată, rătăcită prin arbori,
Aş căuta scara ascunsă în prăpăstii,
Să urc în vârfuri,
Să urc în nori.
Şi ce îmi ajută să urc
Până în vârful muntelui?

Eu cred că acolo,
E poarta cerului deschisă
Şi de ea trebuie să agăț scara.

***

Să îmi răspunzi,
Să îmi arăți sensul,
Sensul cuvintelor

Înțelesul de nepătruns
În care eu sunt
Şi în care fug,
Fug mereu cu brațele deschise.

***

Copilul din mine
Nu mai cade,
Împiedicându-se
De lucrurile lumii,
Copilul din mine
E atât de liber!!!!!!!!!

***

O jumătate de flacără
Ardea în jos peste flori.
Crengile se scurgeau în flăcări
Pe pământul arzând.
Ardea pământul mereu,
Vulcanic ardeau stelele ,
Visele…visele…
Cealaltă jumătate de flacără zbura .
Aripi creşteau prin locurile
Unde ea ardea pământul
Aripi creşteau cu fața spre lună
Aripi creşteau
Pe acolo pe unde zbura
Şi-n nebunia ei mare se izbi
De cealaltă jumatate a ei.
Luă foc tot pământul
Şi-n această ardere de jertfă
Flacăra deveni rotundă.

***

Fața îngerului se înnegrise
Când aerul lumii se îndrepta în sus.

Copacii îşi plecau frunzele spre cer
Iar visul doinea pretutindeni.
Trei rânduri de gheață sparse lumina,
Una galbenă, una albastră şi ultima
Cea mai aproape de lume,
Neagră, în colțuri gri,
Pătate cu sânge verde,
Al florilor moarte .

***

Este un rând
Ce trebuie spart de lumină
Îi trebuie un sunet…
Uneori se aude ceva
La poarta inimii.

***

Zbor
Aripi
Aripi de înger
Foc…foc…foc…
Ardeau ochii
Ochii mei deveniră albaştri.
Cer …cer…cer…

***

Luci steaua,
Luci lumina,
Luci lumina în ochi
Şi am văzut ochiul.
Ochii…
Ceva în mine cheamă tainic
Chemă tainic în mine El.

***

Tu, care eşti o umbră roşie
Scăldată în soare
Cu găurile chiroanelor în zări,
Dăruieşte-mi cheia iubirii Tale,
Fii călăuza gândului meu
În lumina privirilor Tale.

***

De ce apune creanga măslinului
Peste mormintele morților ?
De ce ramurile finicului
S-au uscat în
Întâmpinarea chinului Tău?
De ce nu-Ți aud paşii
Ce se desprind din nori?

***

Cerul s-a întunecat
Iar eu nu mai sunt!
Vino acolo unde eu m-am pierdut
Şi găseşte-mă Tu,
Găseşte-mă Tu,
În uitare.

***

Mâinile mele au luat foc
Şi mă dor
Mă doare gândul meu
Şi cuvântul
Nu se poate naşte în mine.

***

Incearcă să scrii
Şi să te-auzi scriind,
Încearcă să mergi
Şi să te-auzi mergând,
Încearcă să vezi
Şi să-ți auzi privirea,
Încearcă să plângi
Şi să-ți striveşti lacrima,
Încearcă să vrei,
Încearcă să poți
Şi nu gândi fals
La lumea din tine.

***

Mergi încercând
Şi încearcă mergând,
Lasă gândul să vibreze în tine,
Învinge-ți teama
Şi lenea prin chin,
Încearcă să plângi că nu poți
Şi vei râde.

***

Hai, descoperă
Ce cauți anume,
Nu te lăsa furată de gânduri.
Încearcă să poți,
Că asta e-n tine.

***

Ai auzit glasul
În dimineți fără soare?
Dar steaua de sus
Ai privit făr' să ştii…
E steaua ciobanului

Ce luminează intrarea,
E crucea de gheață ce
Captează lumina.
Din vis.

***

Sară de fum
Şi cântec de astre,
Simfonie de toacă
Şi înălțare de vis.

***

Ce sublimă-i tăcerea
Şi ce'nalt e colindul,
Ce sensibil e glasul,
Ce adâncă e noaptea.
Totul în toate
E un abur al slujbei
Emanată din
Universalitatea
Lui Dumnezeu.

***

Cuvintele…
Cuvintele nu-mi mai ajung
Mă opresc să rostesc un cuvânt
Şi inima-mi bate tăcând
Iar cugetul se opreşte
Ochiul îmi vede ceva
Dar nu poate să-mi spună
Doar priveşte şi tace.

***

Şi eu tac uitând să vorbesc
Cuvinte neînțelese.

***

Depărtarea,
Depărtarea este în mine
Ca un semn şi un glas împreună
Depărtarea este în mine
Foarte aproape,
Parcă aş cuprinde cu mâna zările
Şi le-aş mângâia

***

Aş mângâia zările
Aşa cum mi-aş muia degetul
Arătător într-un strop de apă curgând
Şi tâşnind în inima pământului,
Depărtarea este undeva
În zările inimii
Şi focul din mine l-a cuprins
Într-o privire rotundă.

***

Departe în zări privesc
Dar nu văd nimic
Decât albastrul cerului.
Tac pentru că eu doar privesc.

***

Cuvintele parcă mi-ar fi
Doar nişte culori estompate,
Parcă privesc departe
Şi vreau să văd
Cum El se apropie.

***

Şi totuşi, departe…
Departe este aici, aici
Unde El păşeşte
Iar eu doar privesc tăcând.

Volumul VII

Pulbere de lumina

2008

***

Pulbere de lumina

Pulbere de lumina
presară cineva din cer
asemeni ninsorii ce ne cuprinde
lumina devine cuvântul din noi
ce rosteşte în şoapta taina
în care tu şi cu mine suntem.
lumina în pulbere ne dansează uşor
ninsoarea se aşează pe mâinile noastre
privirile noastre sunt curcubeu
şi cel care presară lumină tace.

***

Copilul din mine mă priveşte din cer

Copilul din mine mă priveşte din cer
Eu zbor, eu zbor într-o lume launtrică
În sfera mea de foc
Din depărtare copilul priveşte spre mine
Cu privirile lui asemenea unor glasuri
Ce mă cheamă să privesc cu pace.
Stau pe o treaptă a scării
Ce mă leagă pe mine de mine,
De zborul meu şi nu îndrăznesc
Să fac următorul pas.
Aşteptăm ca timpul
Să se transforme într-o rază de soare
Să călătorim unul spre altul
Şi să fim una într-un zbor nesfârşit.
Eu să fiu acelaşi copil ce priveşte şi zboară
În universul ce ne-a primit să-l privească.

***

Călătoream cu tine

Călătoream cu tine
în lumea mea perfectă
tu căutai
sunetele viorii tale
ce sunau în mine de departe
eu călătoream, călătoream,
călătoream spre tine
pe un drum de lumină
ce strivea spațiul parcă nemărginit
dintre mine şi tine.
am ajuns în sfârşit obosită de drum

şi priveam amândoi pe-o fereastră
fereastră deveni unica lume
prin care puteam să privim
unul spre altul, eu priveam spre tine.
tu priveai departe spre infinit

***

Muzica din tine călătorea

Muzica din tine călătorea
prin toată creația lui Dumnezeu
s-o slăvească, s-o mărească,
să-l laude pe El, pe El,
Cel Ce a făcut toate,
tu dădeai glas acestei călătorii
către El printr-o vioara măiastră.
toate stelele tăceau ascultând,
ascultând sfioase cântecul tău,
simfonia ta adusă,
darul cel mai de preț lui Dumnezeu.

***

Zâmbetul tău în mine

Zâmbetul tău în mine
e ca un izvor
în care eu ma privesc
ca într-o oglinda.

***

Dragul meu

Dragul meu,
în astă noapte eşti obosit,

atât de obosit încât munții
se înclină la pasul tău
făcut cu greutate.
dragul meu prinț
tu dormi şi munții tac
şi-ți păzesc somnul
ca tu să te odihneşti.
iubirea mea e o stea
ce sta aprinsă
printre crestele munților.
lumina din mine
împreună cu munții înalți
îți vegheaza somnul
şi tu devii copilul ce creşte
mângâind steaua cu zâmbetul tău.

***

Trandafirul luminii

M-am prins de o raza de soare
Si am vrut sa ma inalt spre cer
Dar soarele m-a lasat jos
Binecuvantata.

Am luat atunci lumina
Revarsata in apa lacului
Si mi-am pus-o pe umeri
Ducandu-ma pe apele lui
Spre un trandafir ce plutea
Pe ape…

Am simtit ca iubirea din mine
Si lumina razei
Ma tin deasupra apelor

Spre trandafirul iubirii
Ce ma astepta intr-o luntre
De raze de soare,
Luntre vaslita de cineva
Si eu nu-L vedeam.

***

Te iubesc!!!

Te iubesc!!!
Si-mi raspunde padurea…
Te iubesc !!!
Si-mi raspund muntii…
Te iubesc !!!
Si-mi raspund apele…
Te iubesc !!!
Toata natura-mi raspunde
Iar in universul iubirii noatre
Prins de tortele vazduhului
Imi aduci glasul de margaritar
Al iubirii tale
Si strigi din marginile orizontului
Spre mine
Teeeee …. Iubesc!!!!!
Si strigatul nostru
Simfonizat cu cel al naturii
Se rupe de timp si de spatiu
Aruncandu-ne in vesnicie
In lumea luminii
Si-a existentei depline
Teee …iubesc !!!!
Striga muntii, padurea si noi…

***

În univers suntem noi doi

În univers suntem noi doi
doua jumatati separate
in lumi abstracte de vis
sortite a se cauta una pe alta
prin acea lumina
si acea chemare din noi
ce ne duce spre infinitul iubirii
spre creanga de aur
ce straluceste in sine
dincolo de timp si de spatiu
pentru ca asta e soarta
domnitelor si a fetelor de crai
isi cauta fiecare imparatia
luminii si a visului lor
prin fuga noastra de realitate
si cufundarea adanca
in lumea visului lor

ce se intampla cu poezia
din noi insine ?

***

Rugaciunea iubitului meu

rugaciunea iubitului meu
ma face sa ma cutremur
ma indeparteaza de mine
si ma arunca pe puntea de gheata
peste abisurile cufundate ale ploii.
rugaciunea iubitului meu
suspendata prin cantec si vers
ma inalta pana dincolo de negru
de lumina din luna

ce el o absoarbe.
rugaciunea iubitului meu
rugaciunea….
Cantecul din altar
Din altar
Si din tot cuprisul fiintei mele.

***

Am intins mana mea spre rasarit

Am intins mana mea spre rasarit
Printul meu blond si te-am zarit
Cum te jucai cu florile copilariei
Si cum binecuvantai izvoarele.
Te-am zarit apoi
Feciorule cu ochii albastri
Cum dadeai muntii la o parte
Cum pluteai pe ape
Cum cantai mangaind copacii
Si cum ma desenai
Cu degetul prin aer
Cautandu-ma mereu.
Ma visai noptile
Cand veneam la tine
Sa te privesc.
Te priveam ingenunchiata
La patul tau, tu ce dormeai,
Dormeai, nu te puteai trezi.
Tu ma visai, ma visai.
Te sarutam pe frunte si plecam
Insingurata mai departe,
Cautand florile muntilor
Florile pietrelor, florile cerului.
Cand oboseam te cautam in ape
Si te zaream cum cantai.

Te auzeam punand urechea
Pe tulpina unui copac
Sau sarutarea ta pe o floare.
Erai cu mine mereu
Capriorul meu pana intr-o zi
Cand te-am zarit
Sculptand intr-o stanca de marmura
Soarele si valurile.
Iti erau ochii atat de negri
Feciorul meu cu ochii albastri
Toate florile mele au venit
Si s-au asezat la picioarele tale
M-am asezat si eu
Te-am privit mai departe in mine
Am inceput sa adorm, sa visez,
Ca florile, plang si rad spalate de ape.

***

Te-ai intors

Te-ai intors.
Te-ai intors minune a sufletului meu
Si ma intreb de sute de ori
Ce anume ai gasit, ce anume ai pierdut
Si ce anume cauti?
Vrei oare sa-mi interzici prin prezenta ta
Zborul spre infinit si privirea spre cer?
Sau poate ca tu mergand prin paduri
Vii cu furtuna de ganduri pe valuri
Si-mi rascolesti trezindu-ma-n vis
Fata chipului luminos plutinda.
Sa reziste oare dorindul meu
Si puterea sacra a cautarii luminii
Sa-mi aduci oare prin ochiul tau
Acea izolare si tacere tacanda
Pe care o caut, o caut mereu?

Ce anume cauti si ce anume vrei sa intrebi?
De altfel sa stii, sunt la fel ca si tine,
Goala de ura si idei uneori
Si ma sperie vantul ce suiera-n mine
Ce cauti oare caut si eu?
Si pot sa cred ca vom fi impreuna
Vom putea oare cauta mereu
Intinzand mainile spre vazduhul albind?
Deschis de lumina in dimineata de mai
Cautand spre locuri cu sclipire muta
Spre barci sfaramate si trestii strivite
In cantecul lebedei ce cade la mal
In apusul de soare albind-inrosind,
Albastrul sacru al diminetii dorinde.

***

Rafael

Rafael, nu-ti doresc decat
Un singur lucru
Sa ajungi la propriul tau sistem dogmatic.
Sunt sigura
Dumnezeu iti va ajuta sa gandesti
Si vom ajunge sa spunem
In final ca eu nu exist decat atunci
Cand Dumnezeu exista in mine.

***

Nu auzi

Nu auzi?
Nu auzi
Raspunsul padurii
In ecou infinit

La strigatul meu
Ce se pierde-n natura
Hei, poet
Ce-ti refuzi poezia iubirii
De ce ai plecat
De ce, de ce ?
Il cauti pe Dumnezeu
Te-nteleg, te-nteleg
Ai mare nevoie de stele
Ca de aer si suflet
Ca de aer si foc
Dar cu iubirea ce faci poete
O lasi aruncata
La margini de loc ?

***

De ce plangi iubire

de ce plangi iubire
in noaptea de inviere?
de ce plangi iubire
cand a inviat Iisus?
ti-am vazut chipul
poleit in lacrimi
in lumina plina
ce naste din altar.
de ce plangi iubire
tinanad luminarea,
tinand-o aprinsa
in intuneric mut?
de ce ma tii de mana
strans langa tine
si plangand continuu
ca a inviat Iisus?
de ce plangi iubire

in noaptea de Pasti
si ma chemi la tine
sa-mi dai lumina ta?
de ce plangi iubire
de ce plangi iubite
si vineri si sambata
si in noaptea de Pasti?
hei, iubirea mea,
iubirea mea
de ce nu vrei sa vezi
si lacrimile mele?
de ce ai fugit atat de repede?
de ce-ai fugit, iubirea mea
si m-ai lasat iar singura
cu lacrimile multe
cu fata la altar?

***

Iubitului necunoscut

Tu ingere cu ochii albastri
Ce mi-ai trecut mana prin plete usor
Iti erau ochii in lacrimi
In timp ce soarele iti saruta privirea.
Tu, ingere cu ochii mari
Iti plouau teii in plete
Si tu stateai cuminte langa izvor
Si asteptai caprioare sa vina
Sunandu-ti din corn.
Tu ingere cu ochii de vis
Abia ti-ai scos varful de-argint
Luci in soare margaritarul aprins
Si ai lacrimat peste fruntea-mi bolnava
Imi tremurau mainile si glasul si inima.

***

***

Ploaia asta minunata de vara

Ploaia asta minunata de vara
Care mi-a udat hainele si pletele
Parca ar fi fost sarutarile norilor
Si parca ingerii ar fi plutit
Cu mine alaturi si au facut
Hora in jurul meu,
Dar eu ma plimbam prin ploaie
Si singuratici imi erau ochii
Sa te privesc undeva departe,
Sa te gasesc, sa te chem,
Sa te privesc si sa-ti cant numele.
Dar cat de singuri imi erau pasii.
As fi vrut sa zbor pana la tine,
Dar eu nu stiam unde esti,
Niciodata nu te-am gasit,
De cate ori am vrut sa te aflu.

Punctul de la infinit

Vol umul VIII

2004

***
dansul sferelor,
muzica lor o ascultă
doar cel ce stă
într-o stare de ordine,
nu ne fie frică
păşim cu grijă peste
iluzoriu

***
punctul de la infinit,
lumina lui vine de departe,
iar noi atigem depărtarea
cu un gând,
cu un gest,
doar un drum ne desparte
în depărtarea lui,
e drumul gândului
călător către stele

***

zbor în interiorul conştiinţei mele
desprinderea de pământ
este foarte uşoară,
nu-mi mai este frică să merg
până departe,
acolo doar unde gândul
poate atinge depărtarea
cu-n gest
albastrul infinit
îmbrăţişează zborul

***

muzica sferelor
într-o rotire graţioasă a gândului,
trei fante de lumină
cuprind nemărginirea,
pentru că dincolo de tot ce vedem
este plutirea visului
în neputinţa de-a vedea
depărtarea,
ce ne salută
să o privim,
ca să putem merge cândva
până departe, în
zările cosmosului

***

prea multă depărtare
într-un gând
punctul de la infinit
este unul de foc,
iar omul priveşte
spre el,
prin pomul cunoaşterii
ce ne invită la călătoria
dincolo de noi înşine

***

eu cred că
dincolo de univers
este lumina,
ce face ca totul din noi
să tresalte
în zâmbet de stele,
nu ne fie teamă
că ea vine cu putere spre noi,

noi privim acum
spre ceea ce vom merge.

***

ochiul naturii
primeşte fiinţa plăpândă
ce a păşit deja
pe drumul tulburător
al cunoaşterii,
a făcut timpul
să se lupte în ea
pe viaţă şi pe moarte
şi acum poate privi liniştită
cu trupul ei de gând,
in ochiul ce a chemat-o
mereu să vină
să se poată privi
ca într-o oglindă

***

haos şi lumină
putem face ca lumina Lui
să ne despartă
pe noi de haos
doar gândul departării

şi al calătoriei
ne poate chema
spre departele
ce devine aproape.

***

geneză
lumina a pătruns
albastrul infinit
si acesta se indepărtează,
lumina poartă pecetea treiului
şi numai gândul caută tăcut
punctul din depărtare.

***

tu eşti lumina
şi ai cuprins zborul,
depărtarea mă înfricoşează,
dar zbor,
pentru că departele tău
mă cheamă să zbor
fără frică.

***

chipul de copil
priveşte dincolo de fereastră,
privirea străpunge
vârtejul vântului,
care face loc privirii
să poată sfredeli,
până departe
în zări.

***

spirala timpului
cuprinde în ea
lumina
si omul dansează
în această bucurie
ce răul nu o poate cuprinde,
pentru că a fost învins
de El.

***

energii creatoare,
ce fac să devină lumină
tot ce ele ating,
întreite sunt
în călătoria lor pură
necunoscutul nostru
caută cu ardoare
un nou înțeles,
ce stă ascuns
dincolo de aparențe

***

starea de ordine
este doar o plutire,
haosul rămâne undeva departe,
foarte departe, doar sfera creatoare
al unui nou înțeles
apare
către cel ce plutește
cu gândul la El.

Lumina de pe umărul stãng

Volumul X

2008

***
Doamne,
sunt singură pe lume
şi în locul cel mai înalt şi mai ascuns
Tu eşti prezent
în această zbatere
a sufletului însingurat.
eu zbor către lumea
Ta necunoscută

***
sunt în mare
în zbor
şi lumina curge în mugur
din soare către umărul meu
ce poartă lumina din cer
îngerul păzeşte zborul meu
până dincolo de orizontul privirii

***

Tu ai coborat în
spirala timpului
şi ai cuprins chipul de copil
ce priveşte mirat către Tine
în călătoria Ta în timp către noi
Tu ai mântuit lumea
prin jertfa supremă
ce devine axă pentru noi
rătăcitori în timpul
ce este numai al Tău
noi nu mai avem timp
decât cel al devenirii
către Tine.

***

păşesc pe un pod
cât de misterioasă este
această trecere
parcă aş vrea să zbor
până dincolo de zările care
nu mă mai sperie
câtă putere să zbor
în infinitul ce mă cuprinde.

***

copilul trăieşte în cer
şi cântă
stă în genunchi
odihnindu-se pe un nor
îngerul se apleacă voios
către bucuria copilului
devenită nor
cântec, cuvânt
zâmbet
copilul pluteşte

în gândul lui
către Tine

***

s-a întâmplat o minune atunci
se întâmplă minunea mereu
trei copii Te caută
în zborul lor
către naşterea Ta
ce devine lumină
călăuzitoare spre Tine.

***

lumea e un vârtej
şi din acest haos
numai Tu cu naşterea Ta
cu durerea din Tine
eşti axă, eşti sens,
eşti început şi sfârşit
ce mă îndepărtează pe mine
să fiu înghițită de vortex.

***

pământul e o sferă
ce pluteşte către plus infinit
e grădina creată
de Tine
ca eu să zbor
către lumina făcută
drumul dintre mine şi Tine
pentru că Tu ai creat
nemărginirea
Tu ai creat sensul zborului meu
în lumina albastrului
dincolo de universuri paralele

***

omul stă în genunchi
pe marea vieții
Tu eşti cerul, Tu eşti
lumina şi ne chemi
să călătorim
către un alt cer
scara aceea către cerul Tău
este drumul dintre noi doi
este drumul pe care
Tu ai păşit
ca eu să pot zbura
către Tine
cu o întreagă lume
prin infinitul creației Tale
ce este locaşul vieții mele

***

eu trăiesc acum şi aici
în infinit
în nemărginirea creată de Tine
Tu eşti scara,
Tu eşti sensul,
Tu eşti drumul,
spre înainte.
eu nu mă opresc
şi e aşa de simplu
să nu privesc înapoi
în mersul meu
spre tot mai înalt
nu văd decât
treptele scării
ce e aşezată între mine şi Tine

Tu care eşti dincolo de univers
şi eu locuiesc
în infinitul creat de Tine

***

doar o lumină atinge pământul
îngerii cântă şi oamenii se tem
şi se apropie atât de tăcuți
de minunea lumii
încât noaptea devine zi
la naşterea Ta
în infinitul atât de mic
să te cuprindă

***

marea e minunată
mai rece
care nu arde
şi eu pot păşi
peste razele ei
fără să mă topesc
fără să dispar
pentru că infinitul Tău
e drumul către
lumina de dincolo de cosmos
şi eu cu Tine prezent în creația Ta
pot zbura până dincolo de tot
ce este omenesc
să mă cuprindă
lumina ce a pătruns
de dincolo de univers
e ca un soare,
face întunericul
să lucească în muguri de foc
şi gândul mult mai puternic

să nu se mai teamă
de această minune de pretutindeni.

***

parcă aş vrea să dorm
şi cu ochii mereu închişi
să nu mai văd nimic
din tot ce este în afară
să fiu aşa, mereu
şi lumea ce mă strânge
cu marginile ei
să dispară
eu să fiu doar cerul din mine
ce-mi primeşte zborul fără teamă.

Cv

VICTORIȚA DUȚU

VÂRSTA: născută la 12 august 1971 ·
TELEFON: Mobil: 0740-279-908 ·
www.victoritadutu.wordpress.com
http://vicdutu.blogspot.com
www.vdutu.wordpress.com
www.ilincanatanael.wordpress.com
www.vicdutu.wordpress.com
E-mail victoritadutu@yahoo.com

STUDII

1990-1995 -Facultatea de Matematică- Univ. "Al.I.Cuza" Iaşi·
1994-1999 –Facultatea de Filosofie –Universitatea . "Al.I.Cuza" Iaşi·
1998 - Masterat in "Logică şi Hermeneutică''
2011 Scoala de vara de Filosofie –Universitatea Bucuresti cu titlul „ Filosifie, stiinta, religie"

*Ambasadoare a Pacii, in cadrul Organizatiei Internationale „The Universal Circle of the Ambassadors of Peace" din 8 ianuarie 2011
http://globalcommunitywebnet.com/PeaceNow/Simond.htm

*Laureata cu *Diploma de Onoare* , premiul Francofoniei a Concursului International "Europoezie" 2010 UNICEF, a Association Recontres Europeennes-Europosie , 9 decembrie 2010, cu volumul de versuri "Cuvintele"
http://europoesie.centerblog.net/#

*Membra de onoare pe viata a Casei de Cultura NAJI NAAMAN –LIBAN , Honorific member of "Maison Naaman pour la Culture" **www.naamanculture.com**

*Colaborare cu revista de cultura franceza Art'an Ciel, coordonator Ivan Watelle

http://www.poemes-epars.com/

*Membra a Societatii Internationale de Poezie „World Poets Society", organizatie literara a poetilor contemporani din intreaga lume, ce cuprinde 105 tari.

http://world-poets.blogspot.com

*Memra a societatii internationale de poezie "Poetas del Mundo"

http://www.poetasdelmundo.com

EXPERIENȚĂ PROFESIONALĂ

*. REALIZATOR al Emisiunii "Gandeşti, deci exişti ", la televiziunea TVRM cultural şi educațional, Universitatea ‚SPIRU HARET"
din 2008-2011

*.Din 2000 Profesor de matematică titular la " Colegiul Tehnic Traian" Bucureşti, sc. 2

*.A publicat cãrți si a fãcut expoziții de picturã în țarã şi strãinãtate.

*.A obținut premii naționale şi internaționale de poezie

*.Colaboreazã la reviste naționale şi internaționale de culturã.

* Colaborari cu televiziunile Trinitas, Tvr cultural, Tvr.ro, Tvrm, Otv, Cosmos si cu Radio Romania actualitati, Radio Romania cultural, Radio Trinitas, Radio Linx

http://www.poemes-epars.com/

http://www.phoenixmission.org

http://cyberwit.net/publications/1

http://www.poetasdelmundo.com

http://europoesie.centerblog.net/#

Activitate literarã şi artisticã

* Publicata in "*ANTHOLOGIE UNICEF 2010" ,* a Concursului International "Europoezie" 2010 UNICEF, a Association "Recontres Europeennes-Europosie , Franta

* Participa la FESTIVAL INTERNATIONAL "THE ART TO BE HUMAN"-POEZIE, ARTA CONTEMPORANA SI

MUZICA, Elvetia, Brusti, cu poezie-lectura publica si expozitie de pictura, 1-3 iulie 2011.
*Primeste titlul de „Ambasadoare a Pacii", in cadrul Organizatiei Internationale „The Universal Circle of the Ambassadors of Peace" in 8 ianuarie 2011
*Primeste *Diploma de Onoare* , premiul Francofoniei a Concursului International "Europoezie" 2010 UNICEF, a Association "Recontres Europeennes-Europosie , 9 decembrie 2010, cu volumul de versuri "Cuvintele", in Italia si Franta
* Lansare de carte si expozitie de pictura in cadrul la Academia de Politie Alexandru Ioan Cuza, B ucuresti, 9 decembrie 2010, in Colaborare cu pr. Univ. Raluca Lazarovici, proiectie de filme cu picturile autoarei si discutii cu studentii.
*Lansare a cartii „Ilinca" la Targul de Carte Gaudeamus, noiembrie 2010, alaturi de Editura Betta si de ceilalti scriitori promovati de Edituara.
*Lansare a cartii „*Ilinca*" la Ramnicu Valcea in cadrul Bibliotecii Judetene *Antim Ivireanu*, noiembrie 2010, alaturi de Editura *Betta* si de ceilati scriitori promovati de Editura.
*Lansare a cartii „Ilinca" la Colegiul Tehnic Traian, Bucuresti, octombrie 2010, alaturi de Editura Betta si de ceilati scriitori promovati de Editura.
* Cartea „*Ilinca*" a fost lansata de catre directorul editurii Betta, Nicolae Rosu , la data de 31 august, la *Galeriile Anticariat „D.I.Grumazescu*" Iasi, alaturi de cartile scriitorilor: Eliza Roha, Constantin Codrescu, Aureliu Goci
* August 2010 publica volumul de proza scurta „Ilinca" la aditura Betta
*. Octombrie 2009, participã la Conferința cadrelor didactide de limba românã organizatã de Şcoala Generalã Nr 308, realizând proiecții de video picturã şi momente poetice, lansare de carte, recital din propriile creații.
*. Expoziție de picturã în Centrul vechi al Bucureştiului, în cadrul *ONGFEST*, septembrie 2009
*. Expoziție de picturã şi lansare de carte 27-30 septembrie 2009 în cadrul Congresului Cadrelor Didactice din România şi

al cadrelor didactice române de peste hotare, unde au fost prezenți Preşedintele României, Traian Bãsescu şi Ministrul Învãtãmântului Ecaterina Andronescu, locația Politehnicã.
*. Premiul internațional de poezie "NAJI NAAMAN" 2009 LIBAN, secțiunea creație ,
http://www.naamanculture.com
Publicata in Antologia Internationala a concursului, alaturi de ceilalti laureati
* Lansare Constanța, Muzeul Național de artã, iulie 2009 volumului „ Pulbere de lumina" versuri, în volumul antologic „ Izvoarele vietii"şi cu ocazia multor altor manifestari culturale, inclusiv la emisiunea „Gandesti,deci existi" tvrm.ro, televiziunea Universitatii *Spiru Haret*, Bucuresti
*. Publicã „ Pulbere de lumina" versuri, în volumul antologic „ Izvoarele vietii" 2009,
*. Organizeazã şi participã în perioada 1-14 septembrie 2008, Expoziția Internationalã de Picturã, romano- polonã, la CENTRUL CULTURAL M.I.R.A.
*. CÂŞIGÃ LOCUL III la CONCURSUL INTERNATIONAL DE POEZIE AL ROMANILOR DE PRETUTINDENI , august 2008 " STARPRESS " www.valcea-turism.ro , organizat din inițiativa a douã forțe scriitoriceşti , din MONTREAL - CANADA (poet-GEORGE FILIP) şi RM.VALCEA-ROMANIA (editor-LIGYA DIACONESCU), de Revista Internationalã STARPRESS(www.valcea-turism.ro), în Parteneriat cu RADIO ROMANIA INTERNAȚIONAL,
*. Colaborari la reviste literare din țarã şi ale românilor de pretutindeni, "AGERO"Stuttgard, Observatorul Canada, Ramanian Times, Amurg sentimental, Tomis, Cuvântul, ROMANIAN GLOBAL NEWS,Asymetria,POLANICY,
*.Expozitie pictura la Centrul cultural M.I.R.A. 1 februarie-14 februarie 2008, Foaierul " NICHITA Staneascu".
*. Expoziție de picturã de grup la "GALERIA ARTELOR", CERCUL MILITAR BUCURESTI28 ianuarie 2008-7 februarie 2008

*. Mai, 2008, Manifestare literar-religioasa in cadrul Liceului de Metrologie Bucuresti, cu tema „Poezia religioasa si liceenii”
*.Primeşte Medalia Liceului „ Constantin Brancoveanu” cu ocazia participarii la Zilele Liceului cu expozitie de pictura si lansare de carte. Organizeaza momente poetice şi discuții cu elevii, despre arta, poezie şi cuvântul sacru.
*. Manifestare Ziua Europei iulie 2007, Sala Polivalentã, Bucureşti, participã cu lucrãri de artã alãturi de alți artişti români prestigioşi
*. Festivalul “Carte şi arte”, expoziție de picturã şi recital de poezie , organizat în foaierul Teatrului de Opereta “Ioan Dacian”, 3-7 octombrie, 2007
*. In 11 august, 2007 lanseazã la Constanța antologia de versuri *Drumurile vietii*, publicata la editura Anamarol.
* „Cea care as fi” in cadrul antologiei *Drumurile vietii*, publicata la editura Anamarol, 2007.
*In 20 august apare la postul de teleziune *Cosmos tv*, la emisiunea *Star Fame*, unde prezinta cele doua expoziții, la invitatia lui Carmen Stoian şi a lui Niks Koudounis.
*Din mai pânã în septembrie 2007 expune în POLONIA cu un itinerariu de zece oraşe, expoziție organizatã de Domnul consul onorific al României Cornel Calomfirescu. EXPOZITIE cu titlul *PUNCTUL DE LA INFINIT*
Dãm mai jos programul itinerariului expoziției:
MIEJSCE Z KOŃCA NIESKOŃCZONOŚĆ WYSTAWA MALARSTWA RUMUŃSKIEGO Kudowa Zdrój - 30.06. - 06.07. 2007.
- D P T CYGANERIA-* Str. 1-go Maja 29 Vernisaj: 30.07 2007. ora.: 19,00 Duszniki Zdrój od dnia 09.07. do dnia 18.07. 2007r.
- DWOREK CHOPINA -* PARK ZDROJOWY Vernisaj: 09.07.2007. ora.: 16,00 Polanica Zdrój - 19.07. - 1.07. 2007.
- Miejska Galeria Sztuki- Str. Lipowa 2,Vernisażj: 19.07.2007. ora: 17,00 Nowa Ruda - 3.08 - 10.8.08.2007.
- MIEJSKI OŚRODEK KULTURY -* Str. Strzelecka 2-a Vernisaj: 03.08.2007. ora: 17,00 Bystrzyca Kłodzka 11.08 - 21.

08. 200r
- Muzeum Filumenistyczne w Bystrzycy Kłodzkiej -* Str. Mały Rynek1, Vernisaj:ora 17.00 WIECZÓR Z FILMEM RUMUŃSKIM _ Seara de film roamanesc Contele Dracula - Książe Dracula
Kudowa - Park Zdrojowy - 29.06.2007r. ora: 21.30 KONCERT MUZYKI RUMUŃSKIEJ Concert de muzica romaneasca - Zespól kameralny Fascination
Kudowa - Park Zdrojowy - 30.06.2007r. ora.: 16.00
W programie - in program :
Mariora fantazja rumuńska Eugen Mareczek
Tance rumuńskie Bella Bartok
Rumenüsch Jo Knümann
Oblivione Astor Piazzola
Frohes wochenend Józef Rixner
Jalousie Jacvob
*. Din 24 mai pânã în octombrie 2007 expune în ELVEȚIA, în ținutul Ticino, la Bellinzona, împreunã cu alți patru pictori.
* Publicarea romanului "Siguratatea tatalui", vol I, editura Anamarol, 2007
*. Epoziție de pictură la Sala Polivalentă în cadrul Congresului "Zilele frumuseții",București, 1,2,3,4 martie, 2007,aceeaşi expoziție de la Teatrul Național, "Lumina de pe umărul stâng"
*. Epoziție de pictură şi poezie la Teatrul Național Bucureşti, în cadrul expoziției "Body-Mind-Spirit", intitulată "Lumina de pe umărul stâng", 23,24,25 martie, 2007
* *Participa la Bodymindspiritfestival , martie 2007*
*expozitie permanenta la ceainaria RADEZ-VOUS, Calea Floreasca ,42 incepand cu decembrie 2006
*expozitie permanenta la *CENTER CLUB* , str. Academiei, nr 19, langa universitate, incepand cu 16 ianuarie 2007 pana la 28 februarie 2007.
*Expoziție de pictură de grup la *Club Caffe Asimo* ,Smadan,41,Bucuresti expoziție permanentã în perioada 8 iunie 2006-30 decembrie 2007

*Aprilie, 2007, manifestare literar-atisticã cu tema „Arta în sufletul copilului" Şcoala generala 308 Bucureşti
*Zilele Francofoniei, 2007, organizeazã searã pe de poezie şi expoziție de artã în Centrul Vechi la Bucureştiului.
*Publicarea volumului de versuri "Calatoria gandului" în Antologia "Spiralele vietii"2006, Editura Anamarol,Bucuresti,unde au scris români din diaspora romaneascã, Canada, SUA, Germania, Chisinau, Australia, Timisoara, Iasi, Constanta, Bucuresti
*Publicarea volumului de versuri de poezie religioasă "VREAU O ALTÃ LUME" la editura ANAMAROL, cu lansare la MALL PLAZA ROAMANIA(distribuirea acesteia în toate Mall-urile din tara şi în librăriile din Bucureşti. aprilie 2006).
Cartea înmpreună cu autoarea au apărut la Radio Cultural la emisinea de joi seara, la orele 22,10 intitulată "Creatori între sacru şi profan", si pe postul de televiziune TVRM.
*Aparitia celui de al doilea volum de versuri : "Cuvintele", la Editura Muzeului Literaturii Române, noiembrie 2005
*Expoziția de picturã şi poezie " Punctul de la infinit" la Biblioteca Centralã Universitarã, (Fundațiile Regale) la Sala Profesorilor, în perioada 31 octombrie-12 noiembrie 2004
Volumul de versuri "Cuvintele" a avut o prezentare televizata , la postul B1.TV, la emisiunea "Lumea Carților.Un poem pe zi"
*Expoziția personalã de picturã la biserica "Doamna Oltea" în sãptãmâna patimilor, 5-10 aprilie, 2004, cu tema: "Crucea în viața noastrã".
*. Apariția cãrții de debut, placheta de versuri : "Spații" , la Editura Muzeului Literaturii Romane, august , 2004.
* Debut în proza în revista literarã "Caligraf" decembrie 2004
*. Debut literar în revista literară "Sud", august, 20043

Carti publicate

9. „Ilinca" August 2010 , volumul de proza scurta la aditura Betta
8. Volumul antologic al concursului international de poezie "NAJI NAAMAN" 2009 LIBAN

7. „Pulbere de lumina” versuri, în volumul antologic „ Izvoarele vietii” 2009,

6. ‚Siguratatea tatalui”, roman, vol I, editura Anamarol, 2007

5. „Cea care aş fi” în Antologia in cadrul antologiei *Drumurile vietii*, publicata la editura Anamarol, 2007

4. “ Calatoria gandului” in Antologia “Spiralele vietii”2006, Editura Anamarol

3. “VREAU O ALTÃ LUME” la editura ANAMAROL, aprilie 2006

2. ”Cuvintele”, la Editura Muzeului Literaturii Române, noiembrie 2005

1. “Spații” , la Editura Muzeului Literaturii Romane, august , 2004.